

Tordu ikki at vera ímóti

FOLKAFLOKKSINS ÁHEITAN Á TJÓÐVELDIÐ UM IKKI AT FREMJA FOLKAPENSJÓNARLÓGINA, TI HON VILDI, SEGÐI FLOKKURIN, BINDA FØROYAR SO FASTAR AT DANMARK, AT LOYSINGIN VILDI IKKI VERA MØGLIG Í BRÆÐI

Men — upplýsti eingin minnt enn Knút Vang sjálvur — tjóðveldismenn svaraða, at teir **TORDU IKKI** vera við til greiða atkvøðu **ÍMÓTI** hesi lóg. Tað var ræðslan fyri fólksins harða dómi, sum lá aftanfyr, skilti allir menn, sum hoyrði henda orðadrátt fara fram millum Knút og Erlend.

Tað er kanska galið at nýta orðið orðadrátt. Tað vóru illsinns glepps frá báðum síðum, helst frá fólkklokkens síðu.

Henda gleppan eftir barkakýlunum á hvørjum øðrum stóðst av, at Erlendur og tjóðveldismenn høvdu rítt harðliga í Knút Vang og fólkklokkemenn og kastað teftum um fyrri at vera ringir sjálfstýrismenn, ja, at vera einki annað enn nokur sambandsleggjold.

Ta er tað, at Knút í lögtingssalinum missir tamarhald á sær sjálvum og kemur út við innispinnnum tógvi og opinberar, at tjóðveldismenn vóru so sanniliga eingir sjálfstýrisseggjar, tí teir fólkklokkemenn høvdu sagt við Erlend og hansara menn, at um folkapensjónarlógin varð samtykt, vildi einki verða burtur úr loysingini og veruligum sjálfstýri. Men hann Erlendur og hansara menn sviku, teir tordu ikki, teir offraðu loysingina og sjálfstýrshugsjónina av ræðslu fyri fólkkadómnum. Tí greiddu teir ikki atkvøðu fyri folkapensjónini, nú ið tað var komið so langt, at javnaðarmenn høvdu fingið sambandsmenn við sær fyrri fremjan av teirri nýggju sosialu lóggávu við folkapensjón, av-

lamispensjón, í einkjupensjón og forsoargarhjálp til øll treingjandi, ið ikki kundu koma undir hesar pensjónarlógir, vildi tjóðveldisflokkurin líka so lítið sum nakar annar flokkur, sum var ímóti, bjóða bótur hjá Føroya fólks veljarum.

Soleiðis lá landið.

Allir tingmenn, sum vilja vera sannir, og sum vóru inni, tá ið illsinnspleppanin millum fólkklokkin og tjóðveldið avdúkaðu støðuna, ta veruliga støðuna hjá hesum flokkum til sosialu lóginar, kunnu vátta, at Sosialurin hevur greitt satt frá.

Og tað, ið har fór fram, kom heldur ongum dátt við, tí allir menn, sum hava upplivað fólkklokkens fellang av folkapensjónarlógaruppskotum frá javnaðarmönnum tætt framanundan seinasta

(Framhald á 2. síðu).

Her versnar í hvørjum

Í ár eru tað fleiri skip, sum einans fáa gjørt tveir saltfiskatúrur. Fylgjan er so tann, at peningurin ikki verður at rokka til fyrri rentur, avdrátt og alt, ið neyðugt er at gjalda. Hetta árið má nú fara soleiðis. Men her má fáast eitt annað og betri lag til næsta ár og í framtíðini í heilatið, áðrenn alt her á landi verður at taka ein ringan enda.

Tað er, sum H. A. Djurhuus skald yrkti á sinni: »Stóðu vit saman Føroya synir sterkir, kundu vit útint mangt eitt roysnisverkið.« Orsøkin til at talt versnar her á landi, er nettupp tann, at í Føroyum er klundur og stríð og einki samanhold.

Hvøið samfelagið havt einkarinnflytan av útgerðarvørum og einkarinnflytan av veiðuni, so bar væl til at latið eitt móðurskip farið til Grønlands einaferð áðrenn miðjan september mánaða. Øll linu skip og onnur fingur so alla neyðuga útgerð og lótu veiðuna í hetta móðurskipið, sum so flutti veiðuna beinleiðis til meðalhavslondini, og øll línuskip og onnur hildu so áfram at fiska og fingi eina last aftrat alto gjørdur trigger saltfiskatúrur, og so var árið eitt gott veiðarár bæði fyri mannigarnar og skípini í heila tíð.

Menn tá fingi Gmennirni ov-litið: tí berjast teirra umboðsmenn ímóti øllum tillikum.

Tað stóra fleirtalið á Føroya lögtingi umboðar G menninar, og tí gongur alt sína skeivu gongd.

Skal annað og betri skil fáast á øll føroysk viðurskifti, tá er neyðugt, at javnaðarflokkurin fær makt ína í landi okkara. Her má skipast soleiðis fyrri, at øll línuskip fáa gjørt trigger saltfiskatúrur. Hin fyrsta túrin verður veiðan lögð upp og virkað her í Føroyum. Hín mittasta veiðan verður seld og flutta beinleiðis til meðalhavslondini. Hin triðja veiðan verður flutt út. Men pakkað á Føroyum og sumt eisini virkað her.

Soleingi núsitandi landsstýrið situr, verður skilð — óskilið — so (Framhald á 3. síðu)

KENNEDY

hefur nú undirskrivað atomsteðg-sáttmálan. Hann helt fyrri aftaná, at hesin sáttmáli vónandi: fór at færa til fleiri vittefnavandi atvurum millum eystur og vestur, og helt annars at ídag er óttin minni og vónin størri enn verið hevði seinastu 20 árin.

Vit vilja hava ein reinan bý

Havnar kvinnufelag hevði fund mánakvöldið, og fundarevnið var, hvussu Havnin skuldi gerast ein reinur býur.

Bidnir at leggja fyrri vóru: formaðurin fyri teknisku nevnd Havnar býráðs, Morten Carlsen, politimeistari Larsen og skúlastjóri H. Bærentsen.

Hesir hildu stuttar ræður, og varð síðan orðið givið fritt at stilla spurningar. Áhugavert var at lýða á tað orðaskifti, ið síðani fór fram til mangar kvinnur tóku til orða bæði við spurningum, atfinningum og uppskotum. Tað sum sermerkti henda fund var tann samhugi, ið kom til sjóndar fyrri at gera býin til ein reinan bý og koma burtur úr tí óskili, sum tykist at valda Havnini. Og her var tað fyrst og fremst goturnar, ið stóðu fyrri skotum.

Fáur býur man hava so skitnar gotur, sum Havnin hevur, tað var alt fundarfólkið samt um. At siggja alt tað, ið liggur og flytur á gotunum í Havn, tað man vera eitt sersýni. Hóast nakað hevur verið roynt frá almennari síðu, at bót um hetta óskil, so hevur lítlið hjálpt. M. Carlsen segði m. a. frá, at býráðið hevði í umbúna at fáa til vegar mekaniskt ambød at reinsa goturnar við, og tá hesi vóru komnir, fór at hjálpa nakað; men hetta býði aldri verða nóg miklið, uttan fólkið í Havn, sjálvstgjørði ein »insats«.

BRÜDLEYP. — 12. oktober giftast í Gentofte Selma Eliassen skrivstovu kvinna Klaksvík og Andrew Godtfred, Vági. Adr.: Vangedevej 154 A, 1. th., Søborg.

ÚTVARPSVEÐRUR

Útvarpið visti at siga frá, at N. P. Vang í Hvalbæ hevur dripið veðr, ið vág 120 pund og hevði 44 merkur í tál, og at Niels Bech Lopra hevur dripið tveir tvævetur-veðrar, annar av føroyskum og hin av blackfæ slagnum, teir vígaðu ávikavist 80 pund og 72 pund og tálgin vág 36 og 28 merkur.

Seks manns — 25 kópar 100 krónur fyrri hvønn

Viðareidi, síðstu viku,

Nú um dagarnar vóru viðingar á kópaveiðu og væl varð burtur úr, 25 í alt. Av hesum vóru 21 ungar, meðan teir fyra vóru gamlir kópar, ið vegaðu umleið 500 pund hvør.

Veiðan varð øll seld til p/f Dávur í Gerðum í Klaksvík, sum lat 50 kr. fyrri hvønn, Áðr 50 kr. táast frá landsstýrinum, 2500 kr. til bytisi hjá 6 monnum er bara góður dagur.

Norðanfyrri á Viðoyinni er eitt líkt ótal av kópi sum ongatíð áður. Seinast, teir rættuliga vóru á kópaveiðu, fingi teir 28 í tali.

Fjallini verða nú gingin, og seyðurin royndist sera væl. Heimaseyðurin er av tí besta. Maður fletti

Tað fundarfólkið, ið har var samankomið, var samt um, hvør í sinum lagi at gera sitt til, at fyrst og fremst goturnar skuldu halast reinar, og heitt var á polit, útvarp og blóðini, at vera við at fremja hetta.

Eisini kom fram á hesum fundi, at á Havnin er landsins høvðsstaður, so ger tað fólkið, her býr, ikki einans sær sjálvum men øllum Føroya fólki fyrri skommum við ikki at halda býin betur reinar.

Tað er óivað rætt, at gjørdi hvør einstakur sær ómak fyrri at prýða um býin og t. d. ansa eftir aldri at blaka á goturnar, nakað, sum t. d. pappir, bananflus, tómar svávpinnaskejur og hvørt av slum, so var hetta eitt stórt stig inn á leiðina at fáa ein reinan bý — ella í minsta lagi reinar gotur — og tá hevði tað verið lætt hjá kommununi at gjørt tað, sum restaði í. Og reinar velhildnar gotur eru tað fyrsta, ið gestsins glogga eyga rakar við. Ella tað er kanska beinarrá at siga, at hin fremmandi leggur beinanvegin til merkis, tá goturnar ikki eru reinar!

»Hin deiliga Havn«, skrivaði W. Heinesen á sinni; men tað var um býin, so sum hann var, tá skaldið var smádrongur. Tað eiga vit at leggja til merkis. Í dag er býliðið ikki hitt sama; men um fólkið, her býr, dagliga vil hava í huga at royna ikki at dálka goturnar við líkaslu at blaka bæði líkt og ólíkt á tær so eru vit longu komnir eitt stórt stig nærri at tí aftur at kunna fara at hugsa um býin sum »hin deiliga Havn«.

Og tað er jú tað, sum vit øll hel vilja.

Tað krevst jú bara eitt síndur av ansni og umhugsan av okkum sjálvum — hvørjum sær, einki annað.

Latið okkum byrja beint nú! Minnist til aldri at blaka nakað frá tykkum á goturnar!

Havist at teim, tit siggja blaka nakað á goturnar!

So skulu vit skjótt koma at liva í einum reinum býi.

Sløkkiliðið 30 ár

30 ár eru liðin, síðan Havnar sløkkilið varð stovnað. Hetta vil íó einans siga, at tá fyrst var hin gamla skipanin við sjálvboðnum mannskapi avtíkin og eitt fast sløkkilið skipað.

Tí sløkkilið hevur Havnar býur

Fakligi gerðarrætturin

I morgin koma partarnir, sum víðgæra skulu trætuna millum Arbeidsmannafelagið og Arbeidsgevarafelagið saman til at taka ávgerð um trætuna viðvíkjandi arbeiðinum við vatnrunninum í Havnardali.

Havnar Arbeidsmannafelag valdi: Andrew Isheim, Viljorm Patursson og Martin Joensen og Arbeidsgevarafelagið Poul Joensen, Jens P. av Reyni og Jóhan Schrøter, meðan dómarafultrúi frk. Blegvad er sjejdni limurin í fakliga gerðarrættinum.

Ítróttarhøllin

Peningssavningin til frama fyrri bygging av Ítróttarhøll í Havn, sum Kyndil stóð fyrri, gav 13.000 krónur.

Transisjormóttakarinn, sum lutaður var burtur, vann ein smádrongur P. Justinussen, Tíghúvegur.

havi í meir enn 200 ár, og av teim ambødum, ið enn eru til skjals í sproytuhúsinum, eru 2 sproytur, sum eru yvir 150 ár gamlar. Hesar vóru sjálvsagt hondpumpur.

Tá sløkkiliðið varð stovnað fyrri 30 árum síðan, var samstundis farið undir at gera sløkkiamboðini meira nymótans, og fyrsta stigið var at fáa slangur, sum kundu setast beinleiðis til vatnveitingina.

Hetta var eitt stórt framstíg. Tá. Men so við og við er nú alt vorðið motoriserað, og stendur mátt við tað, ið javnstórir býir og Havnin hava aðrastaðni.

Eitt er tó, sum ikki er heilt í lagi enn, og tað er sjálvst sproytuhúsið — brandsløgjónin —. Men eisini her sæst land fyrri stavn. Tekningar eru gjørdar til nýggja stóð, og Tryggingarsambandið hevur givið tilsegn um lán til byggingina. (Vit skilja kortini ikki, hví Tryggingarsambandið ikki sjálvst letur stóðina byggja — teir skuldu verið næstir til tað.)

Ikki kann annað sigast, enn at væl hevur gingist hesi 30 árin at bærst móti eldinum, og tað er at vóna, at tað fer at ganga líka væl í framtíðini.

Leygarkvöldið varð 30-ára skeiðið hátíðarhildið við eina lítari (men góðari) veitslu. Og tá visti tað seg, at av teim 9 monnum, sum lá kómu í liðið sum teir fyrstu, eru enn 6 í tí.

Heldur Mac-Millan áfram?

Mac Millan fer leygardagin at halda stóra politiska røðu um politikk flokks sín. Hann fer her at siga frá, um hann heldur áfram sum leiðari flokksins til valið komandi, ið verður næsta heyst. Hetta er røða, hann skal halda á ársfundi konservativa flokksins, sum byrjar í dag.